

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 martie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Slobozia din 22 decembrie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2015, declarat de inculpatul

Cauș Veaceslav Andrei, născut la 01 noiembrie 1962, originar și domiciliat în s.Purcari, r-nul Ștefan Vodă.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 05.08.2014 - 22.12.2014;
2. Instanța de apel: 27.01.2015 - 02.04.2015;
3. Instanța de recurs: 22.02.2016 - 23.03.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Slobozia din 22 decembrie 2014, Cauș Veaceslav a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal la 2 ani și 8 luni închisoare și în baza art.27,186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal la 2 ani și 8 luni închisoare.

În temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 4 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Cauș Veaceslav, la 14 iunie 2014, ora 05.55, a pătruns în magazinul ÎI „Olan Golubenco” din s.Olănești, r-nul Ștefan Vodă, de unde a sustras bunuri materiale în valoare totală de 7395 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile.

Tot el, Cauș Veaceslav, la 17 iunie 2014, ora 23.25, avînd intenția de a sustrage pe ascuns bunurile altei persoane, forțînd și deteriorînd geamul magazinului alimentar ÎI „Olan Golubenco” din s.Olănești, r-nul Ștefan Vodă, a pătruns în incinta magazinului, de unde a încercat să sustragă bunuri materiale în valoare de 1419,47 lei, care este un prejudiciul material considerabil pentru partea vătămată, însă nu și-a dus intenția pînă la capăt independent de voința sa, deoarece a fost observat și stopat la fața locului de către Golubenco Anatolie.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, pe motiv că instanța a interpretat greșit circumstanțele și nu a reținut că dînsul a recunoscut vina, s-a căit sincer în cele comise, cauza fiind examinată în

procedură simplificată; pentru tentativa de furt instanța urma să înceteze procesul penal pe faptul că părțile urmau să se împace.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către inculpatul Cauș Veaceslav.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv probele administrate în cauză, dându-le o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului V.Cauș în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d), c) și art.27, 186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal. Concluzia dată a fost bazată pe probele acumulate la dosar și cercetate în ședințele de judecată, și anume declarațiile părții vătămate A.Golubenco, a martorilor A.Gavrilenko, I.Roată, M.Danilevschii, cât și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 18.06.2014, 14.06.2014, recipisa din 11.07.2014.

Totodată, instanța a conchis că, la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut seama de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de caracterul și gradul de pericol social al faptelor săvârșite de inculpat, de persoana acestuia, care anterior a mai fost tras la răspundere penală și a comis infracțiunea în stare de recidivă, și corect a concluzionat că scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin izolarea lui de societate, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul V.Cauș care, fără a invoca vreun temei de drept din cele prevăzute în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, pe motiv că au fost restituite o parte din bunurile sustrase părții vătămate, i-au fost încălcate drepturile sale prin neaudierea lui în cadrul instanței de apel; hotărârea este bazată doar pe declarațiile părții vătămate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opiniile procurorului care a solicitat respingerea recursului ca fiind tardiv și a părții vătămate A.Golubenco care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil, expuse în referințe, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este declarat peste termen.

Conform prevederilor art.422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercitat calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului el urmează a fi respins ca tardiv.

Lecturând materialele cauzei se observă că, potrivit procesului-verbal al ședinței instanței de apel din 02.04.2015, inculpatul V.Cauș a participat la cercetarea judecătorească, fiind pronunțat dispozitivul deciziei Colegiului penal în prezența participanților la proces, inclusiv și a avocatului V.Arnaut, ce a reprezentat interesele inculpatului în instanța de apel. Conform procesului-verbal inculpatul a declarat că posedă limba de stat și nu are nevoie de serviciile unui interpret (f.d.182-186, v.1). La fel, din procesul-verbal rezultă că aceștia au fost înștiințați despre data pronunțării deciziei motivate - 30.04.2015 (f.d.185, v.1).

Ulterior, la 30.04.2015, potrivit procesului-verbal al ședinței instanței de apel, inculpatul V.Cauș a fost prezent la pronunțarea deciziei motivate (f.d.186, v.1) și conform recipisei, în aceeași zi, i-a fost înmînată o copie a deciziei în limba de stat (f.d.198, v.1), fiind respectate prevederile art.338 alin.(4) Cod de procedură penală. Însă, prin cererea depusă de către V.Cauș, acesta a solicitat remiterea deciziei și în limba rusă (f.d.199, v.1), hotărîrea tradusă fiindu-i înmînată contra semnătură la data de 22.09.2015 (f.d.223, v.1).

Conform art.231 alin.(2)-(3) Cod de procedură penală, calcularea termenelor procedurale se pornește de la ora, ziua, luna și anul indicate în actul care a provocat curgerea termenului, iar la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Inculpatul V.Cauș, fiind în drept de a contesta decizia instanței de apel, nu a atacat-o în termenul prevăzut de 30 de zile de la data primirii deciziei motivate, nici cînd a primit-o în limba de stat și cînd a primit-o nici în limba rusă, cunoscînd despre acest fapt.

Conform datelor de înregistrare a secției grefă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, inculpatul a depus recurs asupra deciziei instanței de apel abia la 17 decembrie 2015, deci cu mult timp după expirarea termenului legal de 30 zile, prevăzut de art.422 Cod de procedură penală.

Potrivit dispozițiilor art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Avînd în vedere că, în situația cînd recursul se respinge ca fiind declarat peste termen, instanța de recurs nu se expune asupra circumstanțelor de drept ale cauzei și legalității hotărîrii adoptate, Colegiul penal nu are temeii de a se expune asupra legalității deciziei instanței de apel referitor la condamnarea lui V.Cauș.

Astfel, raportînd situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeieri de drept de casare a hotărîrii adoptate în prezenta cauză și, prin urmare, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar, fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Cauș Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2015, în propria lui cauză penală, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 20 aprilie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu